

następujących czynności (w zawodzie, specjalności):

§ 2.

W ciągu siedmiu dni od dnia zakończenia szkolenia odbędzie się egzamin przed zakładową komisją kwalifikacyjną, która stwierdzi, czy szkolony (eni) został (li) należycie przygotowany (ni) do wykonania czynności wymienionych w § 1.

§ 3.

Szkolenie odbywać się będzie w zakresie i trybie, przewidzianych w programie szkolenia (§.. ust. .. pkt..)

§ 4.

1. Szkolący za przeprowadzenie szkolenia otrzymywać będzie od zakładu pracy wynagrodzenie za każdego szkolonego robotnika:

- a) stawkę za szkolenie w kwocie . . . zł, płatną z dołu w ratach miesięcznych za miesiąc od . . . do . . . po zł . . . oraz za miesiąc . . . zł . . . płatną po pomyślnym złożeniu egzaminu,
- b) premię za pomyślny wynik szkolenia w kwocie . . . zł, płatną po terminowym zakończeniu szkolenia, pomyślnym złożeniu egzaminu i wykonaniu przez wyszkolonego (brygadę, w której pracuje(a)*) szkolony (eni) robotnik (cy)*) norm pracy przynajmniej w 100% w okresie od . . .

do . . .

2. Wypłaty wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, dokonywane będą w terminach najbliższych wypłat wynagrodzenia wynikającego z umowy o pracę.
3. W przypadku wcześniejszego zakończenia szkolenia wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, zostanie wypłacone w nie zmniejszonej wysokości po pomyślnym złożeniu egzaminu przez szkolonego(ych) robotnika(ów) i wykonaniu przez szkolonego norm pracy przynajmniej w 100% w okresie . . .
4. W przypadku późniejszego zakończenia szkolenia dodatkowe wynagrodzenie za przedłużony okres szkolenia nie przysługuje, natomiast kwota przypadająca za ostatni miesiąc szkolenia zostanie wypłacona po pomyślnym złożeniu egzaminów przez szkolonego(ych) robotnika(ów).

§ 5.

1. Szkolenie odbywać się będzie w czasie wykonywania przez szkolącego jego czynności w ramach zawartej umowy o pracę.*)
2. Na okres szkolenia szkolący będzie zwolniony od pełnienia czynności wynikających z zawartej umowy o pracę.*)

(podpis szkolącego)

(podpis kierownika zakładu)

*) niepotrzebne skreślić.

1522

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 grudnia 1951 r.

w sprawie koordynacji wydawnictw z dziedziny ochrony pracy.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o utworzeniu Centralnego Instytutu Ochrony Pracy (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się Centralnemu Instytutowi Ochrony Pracy ustalenie wiążących wytycznych dla działalności przedsiębiorstwa Państwowe Wydawnictwa Techniczne

w zakresie opracowań naukowych i popularnych z dziedziny ochrony pracy.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1523

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 8 grudnia 1951 r.

w sprawie określenia pomieszczeń nie podlegających zajęciu na zakwaterowanie przejściowe.

Na podstawie art. 16 ust. 3 i art. 46 ustawy z dnia 27 kwietnia 1951 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie podlegają zajęciu na zakwaterowanie przejściowe pomieszczenia:

- a) przedsiębiorstw wodociągowo - kanalizacyjnych oraz

- b) przedsiębiorstw komunikacji miejskiej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: K. Rokossowski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: St. Radkiewicz

1524

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 grudnia 1951 r.

w sprawie ustalenia wzoru księgi podatkowej Nr 12 dla podatników gospodarki nie uspołecznionej prowadzących młyny, wiatraki, kaszarnie i samodzielne śrutowniki.

Na podstawie art. 34 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506), w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 listopada 1951 r. w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników gospodarki nie uspołecznionej prowadzących młyny, wiatraki, kaszarnie i samodzielne śrutowniki (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy wymienieni w § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 listopada 1951 r. (Dz. U.

R. P. Nr 60, poz. 414) prowadzą księgę podatkową Nr 12 według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Objasnienia załączone do wzoru księgi podatkowej Nr 12, o którym mowa w § 1, stanowią istotną część składową tego wzoru.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

OBJASNIENIA

1) Księga podatkowa Nr 12 podzielona jest:

- a) na przychody i wpływy oraz
- b) na koszty i wydatki,

obejmujące po 10 rubryk.

Rubryka 10 „Uwagi“ na stronie przychodów i wpływów przeznaczona jest dla notatek dotyczących przychodów i wpływów jak również kosztów i wydatków.

2) Przychody (opłaty) za przemiał (przerób) zbóż osiągnięte w gotówce i w naturze oraz zwrot wydatków zleconych przez Państwo należy księgować nie później niż z końcem dnia, w którym przychód lub zwrot wydatku nastąpił.

3) Wydatki na zakup wszelkiego rodzaju materiałów pędnych i smarowych, artykułów technicznych oraz pozostałe wydatki na prowadzenie przedsiębiorstwa jak również wydatki zlecone przez Państwo należy księgować nie później niż z końcem dnia, w którym wydatek nastąpił, na podstawie otrzymanych lub sporządzonych dokumentów. Jeżeli jednak materiały (artykuły) nadeszły przed otrzymaniem rachunku lub konsygnacji, należy sporządzić szczegółowy opis otrzymanych materiałów, podając nazwisko i imię (nazwę firmy) dostawcy oraz ilość, rodzaj, ceny jednostkowe i wartość materiałów; na podstawie tego opisu należy materiały zaksięgować, sam zaś opis przechować a po nadejściu rachunku — dołączyć do rachunku.

Wartość odstawionych (wydanych) miarek do punktu skupu księguje się w dniu ich odstawienia, a więc w dniu powstania należności za te miarki. Jeżeli należność nie będzie wypłacona w dniu odstawienia (wydania) miarek do punktu skupu, otrzymaną należność za te miarki należy księgować w dniu jej otrzymania.

4) Przy dokonywaniu zapisów do księgi podatkowej należy przyjąć zasadę zgodności arytmetycznej w każdym wierszu sumy rubryki 5 z sumami rubryk 6 — 9 na stronie przychodów i wpływów, jak i z sumami rubryk 6 — 10 na stronie kosztów i wydatków.

Każdy zapis w rubrykach wartościowych 5 — 10 powoduje równoczesny zapis na właściwej stronie w rubrykach 1 — 4.

5) Oznaczanie w rubrykach 1 numerów pozycji powinno być kolejne od numeru 1 przy założeniu księgi podatkowej do ostatniego numeru na koniec danego okresu rachunkowego — odrębnie dla przychodów i wpływów oraz dla kosztów i wydatków. Dowody do księgowania należy oznaczać właściwymi numerami pozycji i przechowywać w kolejności numeracji pozycji.

6) W rubrykach 2 należy uwidaczniać chronologicznie daty (dni) zdarzeń podlegających księgowaniu.

7) Rubryki 3 przeznaczone są na oznaczanie numeru dowodu, na podstawie którego dokonany został wpis do księgi podatkowej.

8) Rubryka 4 na stronie przychodów i wpływów oraz na stronie kosztów i wydatków jest przeznaczona do krótkiego określenia rodzaju księgowanego zdarzenia lub rodzaju dowodu służącego za podstawę wpisu do księgi podatkowej.

9) Na stronie przychodów i wpływów należy księgować opłaty za przemiał (przerób):

- a) pobrane w gotówce — w rubryce 6,
- b) pobrane w naturze — w rubryce 7 —

w ogólnych sumach dziennych na podstawie zestawienia dokonanych przemiałów, przerobu i śrutowania. Przeliczenie

na złote opłat pobranych w naturze powinno być dokonane według ceny zbóż, obowiązującej w danym rejonie w dniu transakcji.

10) W rubryce 8 strony przychodów i wpływów należy księgować przychody w gotówce za odstawione miarki do właściwego terenowo punktu skupu, otrzymane tytułem opłat za przemiał (przerób).

11) Rubryka 9 strony przychodów i wpływów jest przeznaczona do zapisywania kwot, otrzymanych tytułem zwrotu wydatków, które podatnik poniósł na zakup zbóż na zlecenie Państwa lub na rachunek wyznaczonego przez Państwo odbiorcy.

12) W rubryce 6 strony kosztów i wydatków należy księgować zakup materiałów pędnych (ropa, koks, węgiel itp.), smarów, gazy i siatki młyńskiej, pasów transmisyjnych, części zamiennych itp. jak również zakup wszelkich innych przedmiotów na utrzymanie przedsiębiorstwa w ruchu oraz wydatki na zużycie energii obcej (elektrycznej, gazowej) do napędu maszyn. Wydatki na zużycie energii obcej na cele oświetleniowe powinny być księgowane w rubryce 7.

13) Rubryka 7 strony kosztów i wydatków jest przeznaczona do księgowania pozostałych wszelkiego rodzaju wydatków na prowadzenie przedsiębiorstwa, nie podlegających uwidocznieniu w rubryce 6, w szczególności: wynagrodzeń wypłaconych przez pracodawcę za pracę, podatku od wynagrodzeń, jeżeli ten podatek ponoszony jest przez pracodawcę z własnych funduszy, wynagrodzeń za usługi obce polegające na konserwacji urządzeń produkcyjnych (ryflowaniu walców, naprawie pasów transmisyjnych itp.), wydatków na przewozy (transport), świadczeń socjalnych za pracowników, energii obcej na cele oświetleniowe, czynszu za lokal przemysłowy, podatków, danin i opłat publicznych (bez podatku dochodowego oraz innych podatków i danin osobistych), ubezpieczeń rzeczowych, opłat na rzecz zrzeszenia gospodarczego itp.

14) Rubryki 8 — 9 strony kosztów i wydatków przeznaczone są do wpisywania wartości miarek, odstawionych (wydanych) do właściwego terenowo punktu skupu. W rubryce 8 wpisuje się wartość odstawionych miarek, a w rubryce 9 — potrącone z należności za odstawione (wydane) miarki: zarówno wpłaty na Fundusz Remontów Młynów Gospodarczych (FRMG), jak i mniejwartości wynikające z przeklasyfikowania miarek oraz mniejwartości z wpłaty na FRMG.

P r z y k ł a d

Podatnik za przemiał żyta na mąkę pobrał opłatę w postaci 700 kg żyta. Opłata ta przy cenie 61 zł za 100 kg żyta wykazana została w rubryce 7 na stronie przychodów i wpływów księgi podatkowej w równowartości 427 zł. Następnie podatnik przekazał 700 kg żyta do punktu skupu i — po dokonanych przeklasyfikowaniach wskutek zanieczyszczenia żyta (np. 50% mniejwartości) — otrzymał gotówką jako efektywną zapłatę zł 347,70 według następującego rozliczenia:

Wartość miarki brutto	zł 427
Potrącenia:	
wpłata na FRMG	zł 57,95
mniejwartość z wpłaty na FRMG	zł 3,05
„ z miarki netto	zł 18,30
Otrzymana kwota	zł 347,70

W danym przypadku w księdze podatkowej na stronie kosztów i wydatków należy wykazać w dniu odstą-

pienia miarek w rubryce 8 kwotę zł 427, a w dniu otrzymania należności w rubryce 9 — kwotę zł 79,30 oraz na stronie przychodów i wpływów w rubryce 8 — kwotę zł 347,70.

15) Rubryka 10 strony kosztów i wydatków jest przeznaczona do zapisywania kwot wydatkowanych na zboże zakupione na zlecenie Państwa i na rachunek wyznaczony przez Państwo odbiorcy.

16) Po zakończeniu miesiąca kalendarzowego należy zapisy dokonane w danym miesiącu podkreślić, a rubryki 5—9 strony przychodów i wpływów oraz rubryki 5—10 strony kosztów i wydatków zsumować. Wynikłe ze zsumowania kwoty należy wpisać do właściwych rubryk, podkreślając je dwiema liniami.

17) Po zakończeniu okresu rachunkowego należy na oddzielnej stronie w księdze podatkowej sporządzić ogólne zestawienie roczne. W tym celu należy wpisać do właściwych rubryk sumy poszczególnych miesięcy (pkt 16), zsumować je, a otrzymane sumy ogólne wpisać do właściwych rubryk i podkreślić dwiema liniami.

18) Na oddzielnych stronach księgi podatkowej (bezpośrednio za ogólnym zestawieniem rocznym) należy wpisać remanent na koniec okresu rachunkowego wszelkich ruchomych składników majątkowych przedsiębiorstwa, stanowiących w dniu spisu własność podatnika — niezależnie od daty ich nabycia, uzyskania lub wytworzenia, podając na stronie kosztów i wydatków w rubryce 4 rodzaj, ilość oraz wartość jednostkową, a w rubryce 5 — wartość ogólną poszczególnego rodzaju składnika majątkowego. Następnie rubrykę 5 należy zsumować, a otrzymaną sumę ogólną remanentu podkreślić dwiema liniami.

19) Na początku następnego okresu rachunkowego remanent można wpisać na pierwszej stronie księgi podatkowej w jednej pozycji, zamieszczając na stronie przychodów i wpływów w rubryce 4 słowo „remanent” i w rubryce 5 ogólną sumę remanentu oraz podkreślając tę sumę dwiema liniami.

Natomiast przy założeniu po raz pierwszy księgi podatkowej remanent na początek okresu należy wpisać szczegółowo stosownie do wskazówek pkt 18.

1525

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 9 listopada 1951 r.

w sprawie dostosowania organizacji Głównego Instytutu Elektrotechniki do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej.

W celu dostosowania organizacji Głównego Instytutu Elektrotechniki do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) na podstawie artykułu 24 ust. 2 tej ustawy zarządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Elektrotechniki nadaje się następujące brzmienie:

§ 1. Tworzy się Instytut Elektrotechniki zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu postęp techniczny i rozwój produkcji przemysłowej w dziedzinie elektrotechniki prądów silnych, elektroniki przemysłowej, materiałoznawstwa elektrycznego, miernictwa

elektrycznego, radiologii przemysłowej wraz z zagadnieniami elektroenergetyki.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania planowych badań środki objęte spisem inwentarza, sporządzonym na dzień 30 czerwca 1951 r.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. R. Fidelski

1526

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 7 grudnia 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Barwników i Półproduktów.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Barwników i Półproduktów zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie półproduktów organicznych, barwników syntetycznych, przyspieszaczy wulkanizacyjnych, garbników syntetycznych, środków ochrony roślin i środków do walki ze szkodnikami w celu zapewnienia rozwoju produkcji przemysłowej.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje

Minister Przemysłu Chemicznego przez Centralny Zarząd Przemysłu Barwników i Półproduktów.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonania zadań planowych maszyny, urządzenia techniczne i sprzęt, objęte spisem inwentarza, zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister Przemysłu Chemicznego: B. Rumiński